

ETHNOS

TIEDOTE 2/2015
Syyskuu 2015

Sisältö

Puheenjohtajan puheenvuoro:	
<i>Maaailma muuttuu</i>	2
In Memoriam: Ants Viires	4
Kansatieteen päivät 2016	7
Kalevalaisten Naisten Liiton uusi puheenjohtaja	9
Uutisia ja ilmoitusasioita	10

c/o Tieteiden talo
Kirkkokatu 6, 00170 Helsinki
<http://www.ethnosry.org>

Ethnos-tiedote 2/2015
Sähköinen verkkojulkaisu
ISSN 1796-0959, verkkojulkaisu 1796-0967
Syyskuu 2015
Toimitus ja taitto: Maija Mäki

Kansikuvat:

Kekrin aika alkaa Mikkelinpäivänä ja jatkuu Pyhäinpäivään saakka, lokakuu on siis kekrise-sonkia, sadonkorjuun juhla-aikaa. Kuvat: Talonpoikaiskulttuurisäätiö, www.kekri.fi.

Ethnos ry:n hallitus:

Puheenjohtaja: Katriina Siivonen, puh. 040 831 0016, [katriina.siivonen\(at\)utu.fi](mailto:katriina.siivonen@utu.fi)
Varapuheenjohtaja / julkaisusihteeri (Ethnos-toimite): Aura Kivilaakso, puh. 040 512 0061, [aura.kivilaakso\(at\)gmail.com](mailto:aura.kivilaakso@gmail.com)
Sihteeri: Milja Jokelainen, 040 827 2882, [sihteeri\(at\)ethnosry.org](mailto:sihteeri@ethnosry.org)
Taloudenhoitaja: Mikko Kero, puh. 040 575 9997, [mikko.kero\(at\)kellomuseo.fi](mailto:mikko.kero@kellomuseo.fi)
Tiedotussihteeri: Maija Mäki, puh. 050 379 7471, [maija.j.maki\(at\)utu.fi](mailto:maija.j.maki@utu.fi)
Seminaarisihteeri: Sanna Tawah, puh. 040 805 3397, [sanna.tawah\(at\)jyu.fi](mailto:sanna.tawah@jyu.fi)
Julkaisusihteeri (Ethnologia Fennica): Inkeri Hakamies, puh. 050 573 9295, [inkeri.hakamies\(at\)gmail.com](mailto:inkeri.hakamies@gmail.com)
Museoyhdysenkilö: Mari Immonen, puh. 050 586 4512, [mari.immonen\(at\)saunalahti.fi](mailto:mari.immonen@saunalahti.fi)
Kansainvälisten asioiden sihteeri: Ann-Helen Sund, puh. +45 5018 1518, [ansund\(at\)abo.fi](mailto:ansund@abo.fi)

Puheenjohtajan puheenvuoro:

Maailma muuttuu

Katriina Siivonen

Yliopistot ovat ankaran supistamisen edessä. Yt-neuvotteluja käydään eri tahoilla. Toisaalla ajatellaan selvittävän ilman niitä, mutta sopeuttamistoimia on edessä joka tapauksessa kaikkialla. Mielessä pyörii kysymys siitä, mikä on pienten alojen asema tässä kaikessa pyöryksessä.

Muutosprosessit ovat aina raskaita. Ne edellyttävät totuttujen ja monesti myös arvossa pidettyjen asioiden ajattelua uusista näkökulmista ja osittain myös luopumisia. Kokemus siitä, että oma ala on luisumassa väärään muutoksen suuntaan, on monella mielessä. Oleellisen turvaamiseen haetaan keinoja.

Yliopistoihin kohdistuvat vaatimukset tuntuvat ristiriitaisilta. Poliittisella ohjauksella yliopistoja viedään entistä enemmän yhteiskunnallisen vaikuttamisen suuntaan. Toisaalta, julkaisut, joita tällaisessa toiminnassa tavataan kirjoittaa yhteistyössä yhteiskunnallisten partnereiden kanssa, eivät yllä niihin Jufo-luokituksen korkeampiin julkaisukategorioihin, joihin julkaisemiseen pyritään ohjaamaan tällä pisteytysjärjestelmällä. Tällä ulottuvuudella tavoitteena on mahdollisimman korkeatasoinen tieteellinen kirjoittaminen, joka on selkeästi suunnattu akateemiselle yleisölle.

Yliopisto-opetuksessa tavoitellaan nopeampaa valmistumista, mikä osittain haluttaisiin toteutettavaksi sillä, että kaikki eivät jatkaisi maisterin tutkintoon kandidaattitutkinnon jälkeen. Opiskelijoiden kilpaillessa työpaikoista ylempi tutkinto näyttää kuitenkin olevan painava valtti edelleen, vaikka varmasti alakohtaisesti vaihdellen.

Tässä on taustalla monenlaisia riisteäviä arvoja. Keskeisiä kysymyksiä ovat esimerkiksi ne, missä määrin tieteen tulisi olla hyödynnettävissä ja kuinka suoraa hyödyntämisen tulisi olla. Valmistuvien opiskelijoiden näkökulmasta kyse on siitä, kuinka vahvasti haluamme enemmän toteuttavaan ja suoritettavaan työhön suuntautuvia, alemman tutkinnon suorittaneita ihmisiä työelämään, ja kuinka paljon vahvemmin itsenäiseen uusien asioiden tuottamiseen kykeneviä ylemmän akateemisen tutkinnon suorittaneita asiantuntijoita. Näillä molemmilla on kauaskantoisia vaikutuksia koko maamme tulevaisuuteen.

Nyt näyttää vallitsevan ajattelu, jossa painotetaan enemmän mekaanista suorittamista, nopeaa valmistumista ja tehokasta teknistä toteuttamista sekä opetuksessa että tutkimuksessa. Kuitenkin Suomen kaltaiselle pienelle, mutta perinteisesti korkean koulutustason maalle

tällainen linjaus voi olla nähdäkse-
ni kohtalokas. Vahvat, itsenäisesti
ajattelevat ja asioita eteenpäin ke-
hittävät asiantuntijat kaikilla aloil-
la, myös meidän alallamme, ovat
niitä, jotka luovat uusia näkymiä ja
uria työmarkkinoillekin. Siksi yli-
opistoissa soisi sijaa laajalle, kriit-
tiselle ja arvopohjaansa aktiivisesti
pohtivalle tutkimukselle ja opetuk-
selle.

Toivotan kaikille kaunista ja muka-
vaa syksyä!

Jäsenmaksu 2015

Ethnos ry ei lähetä jäsenmaksusta enää erillistä maksukuittia, vaan
maksusta tiedotetaan Ethnos-tiedotteessa. Ethnologia Fennica
lähetetään vain kunakin vuonna jäsenmaksunsa maksaneille jäsenille.
Jäsenmaksun tulee olla maksettuna Ethnos ry:n vuosikokoukseen
osallistuessa.

Maksetaan tilille: FI9180001300952844

Viite: 20116

Viesti: ”Jäsenmaksu” + vuosi 2015 + oma nimi

Maksu: Varsinainen jäsen 23 euroa, opiskelijajäsen 13 euroa

Eräpäivä: HETI

Mahdollisiin tiedusteluihin vastaa taloudenhoitaja Mikko Kero,
puh. 040 575 9997, mikko.kero@kellomuseo.fi

In Memoriam: Ants Viires

Ilidikó Lehtinen

Ants Viires syntyi 23. joulukuuta 1918 Tartossa. Hän kävi Hugo Trefnerin lukiota ja sen jälkeen opiskeli 1937–1945 Tarton yliopistossa viron kieltä ja kirjallisuutta, englantilaista filologiaa sekä kansanrunoutta. Kiinnostus kansatieteeseen heräsi professori Gustav Ränkin (1939–1944) luennoilla. Opiskeluaikana Viires oli työssä Eesti Rahva Muuseumissa, joka on toiminut kansatieteellisen tutkimuksen keskuksena.

Ajat olivat kuitenkin vaikeat. Neuvostoliiton miehityksen aikana vuonna 1940 Kansallismuseo tuomittiin ”nationalistisena” laitoksena. Sen toimintaan puututtiin ankaralla kädellä ja myös museon nimi muutettiin *Etnograafiamuuseumiksi*. Museonjohtaja Ferdinand Linnus joutui vankileirille, jossa hän menehtyi vuonna 1942. Saksalaista ja sittemmin neuvostoliittolaista miehistystä lähtivät pakoon museonjohtaja Eerik Laid ja professori Gustav Ränk Ruotsiin 1943–1944, ja heitä seurasivat muut kansatieteilijät, joukossa mm. Ilmar Talve.

Viires omaksui Gustav Ränkin historiallis-maantieteellisen tutkimusmetodin, ja hänen keskeisenä tutkimusaiheenaan oli aineellinen kulttuuri. Hän valmistui maisteriksi vuonna 1946 ja jatkoi tutkimusta jatko-opiskelijana eli aspiranttina antaen samalla kansatieteen opetusta vuoteen 1949. Saksalaisten

miehityksen aikana hän oli suojelupoliisin tulkkina, joka vaikutti myöhemmin kielteisesti hänen työuraansa. Neuvostomiehityksen aikana 1949 lakkautettiin Tarton yliopiston kansatieteen professuuri. Vuonna 1950 alkoi nationalistien ja vastaan suunnattu liike ja myös Viires joutui työskentelemään mm. koulun opettajana 1952–1956.

Viires teki kandidaattiväitöskirjan vuonna 1955 ensimmäisenä neuvostoajan etnografina Virossa. Sen jälkeen hän oli työssä Tiedeakatemian Historian laitoksessa avarakatseisen arkeologin, Harri Mooran johtaman arkeologian ja etnografian osaston tutkijana. Stalinin kuoleman jälkeisen suojasään aikana Viires nimitettiin vanhemmaksi tutkijaksi 1961–1968 ja sittemmin etnografisen tutkimusryhmän johtajaksi. Vuonna 1977 perustettiin etnografian osasto, 1983 kulttuurihistorian ja etnografian osasto, ja lopulta itsenäinen etnologian osasto, jonka johtajaksi valittiin Viires. Tästä virasta hän siirtyi eläkkeelle 1998. Hänen työpanoksensa oli erittäin merkittävä kansatieteellisen tutkimuksen koordinaattorina ja jatko-oppilaiden ohjaajana.

Neuvostovallan aikaisen kansatieteellisen tutkimuksen keskiössä oli etninen historia, joka kutsuttiin nimeltä etnogeneesi. Virolaiset tutkijat ovat kartoittaneet sen sijaan talonpoikaiskulttuurin ilmiöitä palapaalta kulttuurihistoriallisessa ja

maantieteellisessä kontekstissa. Ants Viires oli monipuolinen tutkija. Kandidaattiväitöskirjan aiheena oli kansanomaiset puutyöt *Puud ja inimised* (1975). Tohtoriväitöskirjassaan (1979) hän käsitteli ajoneuvoja *Talurahva veovahendid* (1980). Molemmat teokset ovat virolaisen kansatieteellisen tutkimuksen klassikoteoksia, jotka on julkaistu uudelleen 1980, 2000 ja 2006. Ants Viireksen tieteelliseen toimintaan vaikuttanut Gustav Ränk oli Ilmari Mannisen oppilaita. Ilmari Mannisen historiallinen ja esinekeskeinen tutkimussuunta on leimannut myös Viireksen tuotantoa. Manninen julkaisi virolaisen kulttuurin tietosanakirjan *Etnografiline sõnastik* (1925) ja aineellisen kulttuurin käsikirjan *Die Sachkultur Estlands* (1932). Viires on päivittänyt ja syventänyt näitä tietoja ja tehnyt Viron kansankulttuuria käsittelevän kokonaisesityksen. Käsikirjan *Eesti rahvakultuur* (2008) esipuheessa Viires tähdensi, että ajatus siitä tuli Suomesta, jossa julkaistiin Ilmari Vesterisen aloitteesta *Viron perinnekulttuuri* (1997).

Viireksen laaja-alaisuudesta kertoo, että *Eesti rahvakultuuri leksikon* (2000, 2007) artikkeleista kolmasosa on hänen kynästään. Viron kansanomaisen kulttuurin käsikirja *Eesti rahvakultuur* (toimitettu yhdessä Elle Vunderin kanssa 1998, 2008) esittelee virolaista kulttuuria kokonaisuudessaan aina nykypäiviin asti.

Ants Viires on kirjoittanut useita artikkeleita alan suomalaisiin

julkaisuihin. Maija-Liisa Heikinmäen toimittajakauden aikana julkaistiin Kotiseudussa kirjoitukset kulkuvälineiden historiasta *Piirteitä Baltian kansojen vetojuhtien ja vetovälineiden historiasta* (1965), kotiteollisuudesta Viron saaristossa (1965), leivän ja leivinuunin historiasta (1969) ja arvion Viron kansatieteen tilasta (1969). Ilmari Vesterisen toimittamassa teoksessa *Viron perinnekulttuuri* (1997) Viires käsitteli tutkimus- ja kulttuurihistoriaa, kulkuneuvoja sekä hän teki yleisesityksen Viron kansankulttuurista. Vuodesta 1993 Viires julkaisi kirjojen lisäksi artikkeleita, katsauksia, arvosteluja ja runoja. Kansainvälisissä julkaisuissa ajankohtaisia aiheita olivat mm. *Identity Problems in Present-Day Estonia* *Ethnologia Europaea*ssa (29:2, 1999) ja *Semantic Interpretation of Estonian Folk Art* (*Mémoires de la Société Finno-Ougrienne* 193, 1983).

Ants Viires oli kansainvälisesti arvostettu etnografi. Hänestä tuli Moskovan yliopiston kunnia-tohtori 1980. Viires promovoitiin Helsingin yliopiston kunnia-tohtoriksi vuonna 1982 ja Kuninkaallisen Kustaa Adolfin akatemian jäseneksi 1989. Suomessa Viires oli Kalevalaseuran (1964), Suomalais-Ugrilaisen Seuran (1963), Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran (1981) ja Suomen Muinaismuistoyhdistyksen (1970) jäsen. Hänellä oli yhteyksiä myös Unkariin, ja hänet valittiin Kansatieteellisen seuran kunniajäseneksi. Vuonna 1996

Viirekselle myönnettiin toiminnastaan Viron etnografisen tutkimuksen alalla Viron tasavallan neljännen luokan ansiomerkki.

Viires osallistui kolmannen kansainvälisen fennougristikongressin järjestelyihin Tartossa vuonna 1970. Sen jälkeen vuonna 1974 hänellä oli ensimmäisen kerran mahdollista vierailulla Suomessa. Viires piti vierailuluentoja Helsingin, Turun, Oulun ja Jyväskylän yliopistoissa.

Viires oli kannustanut myös suomalais-ugrilaisten kansojen kansatieteelliseen tutkimukseen. Hän oli mukana vuodesta 1955 lähtien Moskovan tiedeakatemian projekteissa usein vanhemman tutkijan Natalia Shlyginan kanssa. Molemmat kuuluivat Suomen ja Neuvostoliiton väliseen tieteellis-teknilliseen yhteistoimintakomiteaan, joka järjesti alan tieteellisiä kongresseja ja tutkimusmatkoja sekä projekteja. Ants Viireksen ansiota oli myös virolaisen kaupunkikansatieteen osuus suomalais-venäläis-virolaisessa tutkimushankkeessa, jonka tulokset *Everyday life and ethnicity. Urban families in Loviisa and Võru 1988-1991* julkaistiin vuonna 1994 alan aikakauslehdessä *Studia Fennica, Ethnologica* 2.

Ants Viireksen 80-vuotissyntymäpäivänä *Scripta ethnologiae* neljäs numero *Kulttuuri möista püüdes – Trying to Understand Culture* omistettiin Euroopan ja Viron tutkimuksille. Vuonna 2003 *Historian*

laitoksessa Tallinnassa järjestettiin kansainvälinen kongressi *Kulttuur ja traditsioon* Viireksen 85-vuotispäivän kunniaksi, jossa Suomea edustivat professorit Pekka Leimu ja Jukka Pennanen. Tunnustuksena hänen elämäntyöstään Viron kansanomaisen kulttuurin kokonaisuutensa toinen painos *Eesti rahvakultuur* on omistettu Viirekselle hänen 90-vuotissyntymäpäivänsä kunniaksi vuonna 2008.

Viires oli virolaisen kansatieteellisen tutkimuksen johtohahmo. Kansainvälisesti hänet tunnettiin laaja-alaisuudestaan, monipuolisesta kielitaidostaan ja optimistisestä elämäntutkimuksestaan.

IX Kansatieteen päivät 17.-18.3.2016 Turku Liikuttava tieto? Kulttuurinen ymmärrys ja vuoropuhelu

Etnologinen tutkimus liikuttaa, vaikuttaa ja osallistaa. IX Kansatieteen päivien teemoina ovat kulttuurinen ymmärrys ja vuoropuhelu, erityisesti tutkimustiedon rakentumisen, hyödyntämisen ja jakamisen kautta tarkasteltuna. Kulttuurin tutkija toimii monimuotoisella kentällä, jossa usein käytännön toiminta ja tutkimus kohtaavat. Tällöin kulttuurista tietoa rakentuu ja rakennetaan yhtäaikaaisesti useiden eri toimijoiden näkökulmista. Keitä etnologinen tutkimus tavoittaa ja miten vuoropuhelua syntyy? Miten vuoropuhelua ja kulttuurisen ymmärryksen rakentamista voi käsitteellistää? Entä miten etnologinen tutkimus lähestyy näitä ilmiöitä käytännössä eri toimintakentillä? Mikä esimerkiksi on museoiden rooli kulttuurisen ymmärryksen rakentamisessa ja välittämisessä? Mitä keinoja museoilla on yhteiskunnallisesti vaikuttavan vuoropuhelun käynnistämässä, ylläpitämässä ja tallentamisessa?

Etnologisen tutkimuksen tuottama tieto on monin tavoin ainutlaatuista tieteen kentässä. Miten etnologinen tutkimus osallistuu ja vaikuttaa tieteidien rajapinnoilla ja välimaastoissa? Millä tavoin kansatiede voi toisaalta yhdistyä ja toisaalta erottautua tieteen kentillä ja käytännön toimijan rooleissa? Miten etnologisen tutkimuksen tulokset vaikuttavat yhteiskuntaan? Entä millainen rooli kansatieteellä tulisi olla yhteiskunnallisen keskustelun kentillä? On kyse vallasta, sen rakenteista ja vaikutusmuodoista. Keskeiseen rooliin IX Kansatieteen päivillä nousee kansatieteen vaikuttavuus sekä kulttuurisen tiedon roolit yhteiskunnassa ja päätöksenteossa.

Ilmoittautuminen päiville käynnistyy vuoden vaihteessa, seuraa tiedottamista sekä Ethnos ry:n kotisivuilla että facebookissa!

Järjestäjät: Ethnos ry, Turun yliopiston kansatieteen oppiaine, Åbo Akademin pohjoismaisen etnologian oppiaine, Aboa Vetus & Ars Nova -mu-seot ja Turun museokeskus.

Kansatieteen päivien pääpuhujat:

Cecilia Fredriksson on etnologian professori Lundin yliopistosta Ruotsista palvelutieteiden laitokselta (Institutionen för service management och tjänstvetenskap, Samhällsvetenskapliga fakulteten, Lunds universitet). Hänen tutkimusalaansa on kulttuurin ja kulutuksen tutkimus. Palvelutieteiden laitoksella toimii monitieteinen kulutustutkimuksen keskus, jossa hyödynnetään tutkimuksellisesti monia eri tieteenaloja, kuten etnologiaa, insinööritieteitä, logistiikkaa, markkinointia ja johtamista. Keskuksessa tutkitaan kulutuskulttuuria, kulutuskäyttäytymistä, logistiikkaa, aluesuunnittelua ja verkossa tapahtuvaa kuluttamista. Professori Fredriksson on tutkinut kulutusta oppimisprosessina, kulutukseen liittyviä asenteita sekä modernin kulutuksen kaksijakoisuutta, johon vaikuttavat sukupuoli, yhteiskuntaluokka ja etnisyys. Professori Fredrikssonin viimeisin julkaistu tutkimus käsitteli nk. kestäväää kauppaa ja sen arvoa lisääviä käytänteitä.

Professori **Beate Binder** on eurooppalaisen etnologian ja monitieteisen sukupuolentutkimuksen professori Humboldt-yliopistosta Saksasta (Zentrum für transdisziplinäre Geschlechterstudien 4 an der Humboldt-Universität zu Berlin). Professori Binder on tutkinut sosiaalisia kategorioita, sukupuolten välisen vuorovaikutuksen sekä sukupuolen ja kulttuurin teoreettisia käsitteitä ja menetelmiä. Hänen nykyinen tutkimuksensa lähestyy kulttuuriantropologian, sukupuolen tutkimuksen ja eurooppalaisen etnologian näkökulmista kaupunkien tilaa, käytäntöjä, muistia, toimintatapoja ja kulttuuria jälkikolonialistisessa maailmassa.

Lisäksi yksi pääpuhujista on vaihtunut, tässä tietoja uudesta pääpuhujasta päivillä: Museotoimenjohtaja **Kristina Ahmas** on väitellyt viime vuonna otsikolla ”Norsunluutornin purkajat - jaettu johtajuus ja kollektiivinen asiantuntijuus museossa”. Hän tarkastelee johtamisen alan väitöskirjassaan miten jaettu johtajuus ja kollektiivinen asiantuntijuus rakentuvat museossa, joka edustaa suljettuun asiantuntijuuteen perustuvaa tietoorganisaatiota – norsunluutornia.

Kansatieteilijä Ildikó Lehtisestä Kalevalaisten Naisten Liiton puheenjohtaja

”Naiset pitävät käsissään elämän lankoja.”

Suomalais-ugrilaisten kansojen naisten pukuja ja koruja tutkinut Ildikó Lehtinen valittiin Kalevalaisten Naisten Liiton puheenjohtajaksi seuraavaksi kolmeksi vuodeksi Liiton vuosikokouksessa 26.9.2015. Unkarilaissyntyinen Ildikó Lehtinen on toiminut tutkijana Suomen kansallismuseossa ja Kulttuurien museossa sekä Helsingin ja Turun yliopistojen suomalais-ugrilaisen kansatieteen dosenttina.

– Kulttuuriperintö, olkoon se aineetonta tai aineellista, on kuin kallio, josta ammennamme voimia ja joka aina antaa meille mahdollisuuksia ja osoittaa selviytymismalleja, kertoo Ildikó Lehtinen. Vaikka omat tutkimukseni suuntautuvatkin osittain marien pariin, olen siellä keskittynyt tutkimaan naisten kohtaloita ja huomannut yhtäläisyyksiä suomalaisten ja marilaisten kanssa. Naiset pitävät käsissään elämän lankoja.

Ildikó Lehtinen on tehnyt lukuisia kenttätömatkoja suomalais-ugrilaisten kansojen pariin, kuten hantit, marit, mordvalaiset ja udmurtit. Hän on naisten elämän tutkija ja historiallisten korujen sekä kansanpukujen asiantuntija. Hän on julkaissut paljon tiedettä popularisoivaa kirjallisuutta ja käsikirjoittanut lukuisia näyttelyitä. Lehtinen on vaikuttanut monissa kulttuuriperintöalan järjestöissä, kuten M. A. Castrenin seurassa, Suomalais-Ugrilaisessa Seurassa ja kansatieteilijöiden yhdistys Ethnos ry:ssä. Väitöskirjan aiheena olivat marien korut: *Tscheremissicher Schmuck. Ethnographische Untersuchung* (Suomalais-Ugrilaisen Seuran kansatieteellisiä julkaisuja 14).

Kalevalaisten Naisten Liitto on valtakunnallinen perinne- ja kulttuurijärjestö, joka tekee tunnetuksi suomalaista kulttuuriperintöä. 61 jäsenyhdistyksessä on yli 4 000 jäsentä. Liitto omistaa Kalevala Koru Oy:n. Liitto tekee yhteistyötä Naisjärjestöjen Keskusliiton ja muiden kulttuurijärjestöjen kanssa. Vuoden 2016 teema on ”Samaa sukua”.

Lisätietoja: toiminnanjohtaja Sirpa Huttunen puh. 050 520 1314 sirpa.huttunen@kalevalaistennaistenliitto.fi

Etnologinen tapahtumakalenteri

17.-18.3.2016 IX Kansatieteen päivät, Turun yliopisto ja Åbo Akademi.

22-24.5.2016 4th Nordic Conference for Rural Research, University of Akureyri, Iceland. Call for Papers käynnissä 1.12.2016 asti, <http://ruralities.org/>.

Nimitysuutisia

Ethnologia Fennica toimitukseen on valittu kaksi toimittajaa: artikkelitoimittajaksi **FT Kirsi-Maria Hytönen** Jyväskylän yliopistosta ja ajankohtaistoimittajaksi **FM Päivi Roivainen** Turun yliopistosta.

Seuraava Ethnos-tiedote / jäsenkirje

Seuraava jäsenkirje ilmestyy sähköisenä joulukuussa 2015. Jäsenpostiin tarkoitettu aineisto toimitetaan tiedotussihteerille viimeistään 30.11.2015.

Tiedottamista tullaan ensi vuoden aikana kehittämään, joten tiedotteiden ja jäsenkirjeiden ajankohtia ei toistaiseksi ole tarkemmin tiedossa.

Ethnos ry.
c/o Tieteiden talo
Kirkkokatu 6
00170 Helsinki

Ethnos ry.
2015